

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X, IČ: X
sídlem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje,**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2018, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 9. 2018, č. j. X., se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, stavebního úřadu ze dne 18. 4. 2018, sp. zn. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně ze dne 27. 12. 2016 o umístění stavby pastevního areálu - oplocení, studna, stáj se seníkem na pozemku p. č. X v k. ú. X.
2. Žalobkyně v žalobě nejprve namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Uvedla, že žalovaný postupoval dle § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a požádal Ministerstvo životního prostředí, aby nesouhlasné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, Správy chráněné krajinné oblasti Jizerské hory, na němž bylo založeno prvostupňové rozhodnutí, potvrdilo anebo změnilo. Stanovisko Ministerstva životního prostředí bylo pro žalobkyni překvapivé a fakticky vůbec nereagovalo na její odvolací námítky. Ministerstvo životního prostředí navíc ani žalobkyni neseznámilo se svými závěry a podklady, na něž ve stanovisku odkazovalo. Žalobkyně se ke stanovisku Ministerstva životního prostředí vyjádřila dne 6. 9. a 10. 9. 2018. V tomto vyjádření žalobkyně podrobně vysvětlila, z jakých důvodů považuje stanovisko Ministerstvo životního prostředí za nezákonné, a proč má za to, že její odvolací námítky nebyly Ministerstvem životního prostředí vypořádány. Vyjádření žalobkyně ze dne 6. 9. a 10. 9. 2018 žalovaný zcela ignoroval. Takový postup je v rozporu s právním názorem prezentovaným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 As 25/2009 - 163.
3. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí i ve vztahu k odvolací námítce, v níž upozorňovala, že součástí žádosti ze dne 27. 12. 2016 o umístění stavby pastevního areálu byla také stavba elektrické přípojky, což se však ve výroku zamítavého prvostupňového rozhodnutí ani v jeho odůvodnění neobjevilo. Dle žalobkyně je v rozporu se zásadou hospodárnosti a zásadou materiální pravdy posuzovat jednotlivé stavby záměru výstavby pastevního areálu dílčím způsobem. Žádost byla podána na jednom formuláři téhož dne. Žalovaný se touto odvolací námítkou v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval, do výrokové části, v níž popisoval rozsah stavby, ale zahrnul i elektrickou přípojku. Žalovaný tedy na jedné straně sice výrok prvostupňového rozhodnutí potvrdil, na druhé straně však obsah výroku změnil.
4. Žalobkyně dále upozorňovala na to, že se stavební úřad nevypořádal s jejím vyjádřením k podkladům rozhodnutí ze dne 10. 2. 2018, v němž rozporovala nesouhlasné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny. V průběhu správního řízení bylo navíc předloženo souhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování, v němž se ke stejným právním otázkám vyjadřoval tento orgán odlišně než Agentura ochrany přírody a krajiny. Bylo povinností stavebního úřadu koordinovat tato stanoviska a odstranit zjevné chyby a nezákonnosti. Stavební úřad měl dle žalobkyně postupovat ve smyslu § 149 odst. 6 správního řádu, tedy dát podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčkat jeho rozhodnutí, neboť existovalo důvodné podezření, že Agentura ochrany přírody

a krajiny vydala nezákonné závazné stanovisko.

5. Další námitky žalobkyně směřovala do nesouhlasného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny a stanoviska Ministerstva životního prostředí, které nesouhlasné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny potvrdilo.
6. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný především konstatoval, že důvodem zamítnutí odvolání žalobkyně bylo vydání nesouhlasného závazného stanoviska dotčeného orgánu Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 9. 8. 2017, č. j. X, které bylo ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu postoupeno k potvrzení či změně nadřízenému správnímu orgánu - Ministerstvu životního prostředí, které nesouhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu potvrdilo. Důvodem zamítavého rozhodnutí nebylo posouzení otázky souladu či nesouladu žádosti žalobkyně s územním plánem. Žalovaný citoval z vyjádření Ministerstva životního prostředí k jednotlivým žalobním bodům, které si vyžádal. Zdůraznil, že závěry dotčených orgánů jsou správní orgány vázány, neboť jde o posouzení odborných otázek, k jejichž posouzení není ani stavební úřad ani žalovaný kompetentní. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

8. Dne 27. 12. 2016 požádala žalobkyně o dodatečné povolení stavby elektrické přípojky podle § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a o územní souhlas ke stavbě pastevního areálu - oplocení, studna, stáj se seníkem podle § 96 stavebního zákona a § 15 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu.
9. Dne 13. 1. 2017 stavební úřad vyhotovil usnesení o projednání záměru v územním řízení, jímž ve věci pastevního areálu - oplocení, studna, stáj se seníkem na pozemku p. č. X v k. ú. X rozhodl podle § 96 odst. 5 stavebního zákona o provedení územního řízení. Konstatoval, že žádost nesplňuje podmínky § 96 odst. 1 stavebního zákona, neboť záměr má být realizován podle platného územního plánu obce Janov nad Nisou mimo zastavěné území. Žádost o územní souhlas se v takovém případě považuje za žádost o vydání územního rozhodnutí.
10. Dne 11. 8. 2017 stavební úřad obdržel závazné stanovisko dotčeného orgánu - Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 9. 8. 2017, č. j. X, kterým nebyl udělen souhlas ke stavbě pastevního areálu na pozemku p. č. X v k. ú. X dle popisu stavby: seník se stájí X - objekt pro zajištění správy a provozu pastviny, oplocení pozemku p. č. X v k. ú. X, vodní zdroj užitkové vody pastevního areálu na pozemku p. č. X v k. ú. X a elektrická přípojka pro pastevní areál na pozemku p. č. X v k. ú. X.
11. S ohledem na vydání nesouhlasného závazného stanoviska dotčeným orgánem - Agenturou ochrany přírody a krajiny rozhodl stavební úřad dne 18. 4. 2018 rozhodnutím sp. zn. X, o

zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby pastevního areálu - oplocení, studna, stáj se seníkem na pozemku p. č. X v k. ú. X. V odůvodnění konstatoval, že pokud je v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, správní orgán podle § 149 odst. 3 správního řádu neprovádí další dokazování a žádost zamítne.

12. Proti rozhodnutí stavebního úřadu se žalobkyně odvolala. V odvolání mimo jiné namítala, že nebylo rozhodnuto o celé její žádosti. Součástí žádosti o umístění stavby pastevního areálu byla také stavba elektrické přípojky, což se však ve výroku ani odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu neobjevilo. Stavební úřad totiž překvapivě o elektrické přípojce rozhodl samostatně rozhodnutím č. j. X. Přestože žalobkyně podala dne 7. 5. 2017 proti tomuto rozhodnutí odvolání, do dnešního dne jí nebylo odvolacím orgánem doručeno rozhodnutí o odvolání, přestože ve spise stavebního úřadu je uvedeno, že rozhodnutí ze dne 1. 4. 2017, č. j. X, je v právní moci.
13. Žalovaný, aniž by na tuto žalobní námitku jakkoli reagoval, odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Pozměnil však popis stavby pastevního areálu, do které kromě oplocení, studny a stáje se seníkem zahrnul i elektrickou přípojku. Žalovaný konstatoval, že se žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu současně odvolala i proti nesouhlasnému závaznému stanovisku Agentury ochrany přírody a krajiny, a žalovaný proto postupoval ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu a požádal Ministerstvo životního prostředí, aby napadené závazné stanovisko potvrdilo nebo změnilo. Ministerstvo životního prostředí nesouhlasné závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny potvrdilo (potvrzení závazného stanoviska ze dne 14. 8. 2018, č. j. MZP X), což znamená, že z hlediska ochrany přírody a krajiny byl záměr umístění pastevního areálu na pozemku p. č. X 1 i nadále hodnocen jako nepřipustný. Žalovaný dále obsáhle citoval závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny a uvedl, že toto závazné stanovisko i nadále zůstává zákonnou překážkou bránící vyhovění žádosti žalobkyně. Dle žalovaného jak závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny, tak závazné stanovisko vydané Ministerstvem životního prostředí splňují všechny zákonem předepsané náležitosti. Námitky uplatněné žalobkyní v odvolání byly vypořádány Ministerstvem životního prostředí. Žalovaný uzavřel, že převzal odůvodnění Ministerstva životního prostředí do svého rozhodnutí, čímž pokládá námitky uplatněné žalobkyní zasahující do odborné problematiky ochrany přírody a krajiny za vypořádané.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud se nejprve musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a

jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tak vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí a má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

16. V posuzovaném případě právě takový případ nastal, neboť napadené rozhodnutí nereaguje na námitku žalobkyně vznesenou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobkyně v odvolání namítala, že nebylo rozhodnuto o celé její žádosti. Dle žalobkyně součástí žádosti o umístění stavby pastevního areálu byla také stavba elektrické přípojky, což se však ve výroku ani odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu neobjevilo. Žalobkyně tvrdila, že stavební úřad o elektrické přípojce rozhodl samostatně rozhodnutím č. j. X, proti němuž si podala odvolání, rozhodnutí o odvolání jí však dosud nebylo doručeno. Ani na jednu z těchto námitek žalovaný adekvátně nereagoval. Žalobkyně má pravdu v tom, že stavební úřad dle výroku prvostupňového rozhodnutí zamítl žádost žalobkyně o umístění stavby pastevního areálu, do něhož zahrnul oplocení, studnu a stáj se seníkem na pozemku p. č. X v k. ú. X. To koresponduje i se stanoviskem stavebního úřadu k podanému odvolání, které je součástí správního spisu. Stavební úřad zde jednoznačně konstatoval, že o elektrické přípojce bylo rozhodnuto v samostatném řízení o dodatečném povolení stavby rozhodnutím ze dne 11. 4. 2017, č. j. 33248/2017, které bylo potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu č. j. X. X. Žalovaný však do výroku napadeného rozhodnutí překvapivě uvedl, že se potvrzuje rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 18. 4. 2018, sp. zn. X č. j. X kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání rozhodnutí o umístění stavby pastevního areálu - oplocení, elektrická přípojka, studna a stáje se seníkem. Uvedený postup žalovaného zakládá nejen nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, ale ani skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise. Takový postup nemůže zdejší soud aprobovat. Žalovaný proto bude muset v dalším řízení k uvedené námitce žalobkyně zaujmout jasné stanovisko a svůj postup srozumitelně vysvětlit.
17. Vzhledem k výše uvedenému je v této fázi předčasné posuzovat ostatní žalobní námítky. Zdejší soud přesto považuje za potřebné ozřejmit svůj náhled na problematiku přezkumu závazných stanovisek.
18. Podle § 149 odst. 3 správního řádu (ve znění do 31. 12. 2017) správní orgán neprovádí další dokazování a žádost zamítne, pokud bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, což je i posuzovaný případ. Žalobkyně napadla prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu odvoláním, které zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím a prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění vyslovil souhlas se závěry stavebního úřadu, který správně vyšel z negativního stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny, které bylo nadto potvrzeno i stanoviskem Ministerstva životního prostředí podle § 149 odst. 4 správního řádu (stanovisko ze dne 14. 8. 2018, č. j. MZP X).

19. Předmětná stanoviska, která sloužila jako podklad pro vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně, resp. pro následné rozhodnutí o odvolání, vydaly dotčené orgány. V pravomoci stavebních orgánů přitom „není přezkoumávat stanoviska (podkladové správní úkony) dotčených orgánů státní správy. Dotčené orgány státní správy se v nich vyjadřují ke specializovaným otázkám, které si z důvodu nedostatku odbornosti nemůže posoudit stavební úřad sám. Stavební úřad je jejich vyjádřeními vázán a do značné míry při jejich pořizování plní roli koordinátora a jeho úlohou je zajistit mezi jednotlivými stanovisky soulad.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 As 25/2009 - 163). „Dotčené orgány zaujímají ve správním řízení specifické postavení, jejich úkolem je poskytování odborné pomoci správnímu orgánu, který vede řízení, a to v otázkách, v nichž disponují dostatečnými znalostmi a kompetencemi. Tato odborná pomoc má formu vydávání vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek atd., jimiž se dotčené orgány vyjadřují k odborným otázkám, které se týkají předmětu správního řízení. V případě posouzení závazného stanoviska dotčeného orgánu v rámci odvolacího řízení hraje obdobnou roli též nadřízený orgán dotčeného orgánu, u kterého si odvolací orgán vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 4 As 49/2017 - 32).
20. Z další judikatury pak vyplývá, že „závazné stanovisko dle § 149 správního řádu není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 As 97/2014 - 127, či též rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 - 113) a ve správním soudnictví je proto lze přezkoumat postupem dle § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s. jakožto subsumovaný správní akt.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016 - 65).
21. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že je-li „závazné stanovisko potvrzeno závazným stanoviskem nadřízeného orgánu, pak dle Nejvyššího správního soudu obvykle postačí ty odvolací námítky, pro něž bylo další závazné stanovisko vyžádáno, vypořádat v rámci rozhodnutí o odvolání odkazem na (v nynější věci potvrzující) závazné stanovisko, doplněné případně citací příslušné jeho části. Naopak není úkolem odvolacího správního orgánu potvrzující závazné stanovisko pro odvolatele blíže interpretovat a posuzovat jeho zákonnost, přezkoumatelnost, věcnou správnost či další obdobné otázky. Takový přezkum původního závazného stanoviska měl být proveden v rámci vydání potvrzujícího (či měnícího) závazného stanoviska, přičemž pokud je v tomto ohledu navazující závazné stanovisko nedostačující, lze se jeho přezkumu domáhat až v případném soudním řízení správním o žalobě proti finálnímu rozhodnutí odvolacího správního orgánu.“ (...) Podle Nejvyššího správního soudu je to „právě nadřízený dotčený orgán státní správy primárně povolán k věcnému vypořádání odvolacích námitek směřujících proti závaznému stanovisku, přičemž odvolacímu správnímu orgánu pak v zásadě postačí pro účely procesního vypořádání takových odvolacích námitek v rozhodnutí o odvolání odkázat na závěry potvrzujícího (případně měnícího) závazného stanoviska, je tedy třeba, aby revizní závazné stanovisko podle § 149 odst. 4 správního řádu obsahovalo vylíčení odvolacích námitek vztahujících se k revidovanému závaznému stanovisku, dále též hodnocení důvodnosti těchto námitek a konečně i předeštění úvah, které nadřízený dotčený orgán k takovému hodnocení důvodnosti vedl. Neobsahuje-li revizní stanovisko takové náležitosti, lze konstatovat, že je nezákonné.“
22. Vzhledem k výše uvedenému tedy nebyl stavební úřad povinen v prvostupňovém rozhodnutí reagovat na námítky žalobkyně obsažené ve vyjádření ze dne 20. 2. 2018, které směřovaly do nesouhlasného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny. Tyto námítky,

které žalobkyně dále rozvinula v odvolání, měly být vypořádány ve stanovisku Ministerstva životního prostředí, které si žalovaný v průběhu odvolacího řízení postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal. Stavební úřad také nebyl povinen postupovat dle § 149 odst. 5 správního řádu, tedy dát podnět k zahájení přezkumného řízení. Podnět k zahájení přezkumného řízení mohla podat sama žalobkyně před podáním správní žaloby (srov. rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016 - 65). Pokud jde o závazné stanovisko orgánu územního plánování, to se logicky nemohlo vyjadřovat k otázkám ochrany přírody a krajiny a ani tak nečinilo.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud z uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, který bude v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán. Ve věci soud rozhodoval bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch žalobkyně, soud jí proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložila, tedy náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro

zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 21. května 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu